

S'ALBAIDA

La nova veu de Menorca

Ferran Riera

Bones notícies de Menorca. Una colla de joves de diverses localitats de l'illa —Maó, Mercadal i Ferreries— s'han aplegat sota el nom de S'ALBAIDA per fer música tradicional, sense descartar les creacions pròpies amb arrels reconeixedores ben mediterrànies.

Però Menorca és petita: «Quan has tocat a Maó i a Ciutadella, ja t'ha vist pràcticament tothom», explica Miquel Mariano, vocalista i percussionista de S'ALBAIDA. Per això, la seva presentació, el passat mes de gener, al Tradicionàrius barceloní va representar una plataforma pública que el grup va saber aprofitar i que ha tingut la seva continuïtat amb un primer disc, *Llucalquelba* (Blau/Discmedi), que ja serà al carrer quan aquestes línies vegin la llum.

Va ser Ponç Ponç, l'escriptor d'Alaior, qui va suggerir al grup el nom de S'ALBAIDA, «una masia de Menorca on encara hi ha activitat agrícola, i que en àrab vol dir 'la blanca'», explica Miquel Mariano, abans de recordar que «es grup va començar amb Nico Espinosa, una persona que ha estat molt vinculada a grups folklòrics i a sa música popular de Menorca. Ell anava enregistrant temes seus amb es llaüt, sa bandúrria i sa guitarra, respectant ses formes de sa música nostra. Em va mostrar es seu treball i em va agradar molt. A partir d'aquí va sorgir la idea de col·laborar amb ell i a poc a poc vam decidir que calia mostrar sa feina a sa gent. Teníem il·lusió i vam dir de fer un grup. I si a la fi vam aplegar-nos nou persones es perquè sa música fa que es grup ho necessiti».

Però S'ALBAIDA no han estat els primers. La música tradicional menorquina té antecedents als quals aquest grup vol donar continuïtat: «A Menorca hi ha hagut grups que han fet molt bona feina. Naltros hem posat els ulls damunt un d'ells, TRAGINADA, que als anys setanta va rompre amb l'esquema del grup folklòric, i hi van marcar. A qualsevol menorquí que li parles de TRAGINADA li vénen records molt bons. Intentem seguir les seves passes i dintre es nostro repertori tenim cançons de TRAGINADA com «Fora de sa ciutat» o «L'amo de son Carbassa».

Jotes, fandangos, boleros, romanços —que a Menorca no són «tràgics», sinó «dolços»— i glosses integren el repertori tradicional de S'ALBAIDA. Al respecte, Miquel Mariano diu que «Menorca ha estat un poble que al llarg de sa història ens ha agradat molt cantar i tenim moltes tonades i cançons que hi ha persones que s'han dedicat a recollir-les. Però aquests cançoners estan a ses biblioteques i ningú se'ls mira; la pols se'ls menja. I això és el que intentam naltros: obrir aquests llibres i mostrar ses tonades i ses cançons a sa gent, sobre tot a es jovent».

41

TOCADORS

Pel que fa a les creacions pròpies, a S'ALBAIDA «tenim temes nostros amb un caire mediterrani, sobretot per ressaltar que Menorca ha estat una illa molt assatjada per diversos pobles que hi han deixat empremta, i en ses nostres composicions intentam treure cadascuna de ses característiques que aquests pobles mos van deixar».

Una altra cosa és el ball, que ara per ara no és gens participatiu a Menorca, on, segons Mariano, es pot distingir «entre sa música de ball i sa música per escoltar. Però a diferència de Mallorca, on sa gent s'aboca enmig de la plaça i balla, a Menorca hi ha el grup que sona amb els seus balladors vestits de pagesos d'antany, i sa gent, enlloc de ballar, s'ho mira. Jo crec que es poble hauria de ballar enmig de sa plaça i fer bulla».

Després de gravar una maqueta a finals del 1998, de la qual van

conseguir vendre 500 còpies, al 2000 ha arribat l'hora de *Llucalcalba* –en àrab, 'lloc secret orientat cap a la Meca'–, el primer disc de S'ALBAIDA, enregistrat a Palma als estudis de Toni Pastor i editat per la companyia mallorquina Blau/Discmedi. Amb aquest treball sota el braç, el grup espera obtenir el ressò necessari a les illes i a la

península, perquè, com conclou Miquel Mariano, «Menorca és encantadora, però és molt petita, i t'has d'obrir. Mos agradaria molt poder sortir. Sempre tindre es problema que tenim ses nostres feines a Menorca, però jo pens que qui vol trobar solucions les troba. Sempre hi ha un moment per actuar».

FORMACIÓ:

Nicolau Espinosa: guitarra, llaüt i bandúrria
 Miquel Mariano: veus i percussions
 Joan Carles Villalonga: veus, guitarró i guitarres
 Nico Sáiz: guitarres i baix
 Moisés Pelegrí: percussions
 Ona Cardona: clarinet
 Anna Villalonga: guitarres
 Bep Martí: guitarres
 Lino Vidal: flautes i flabiol

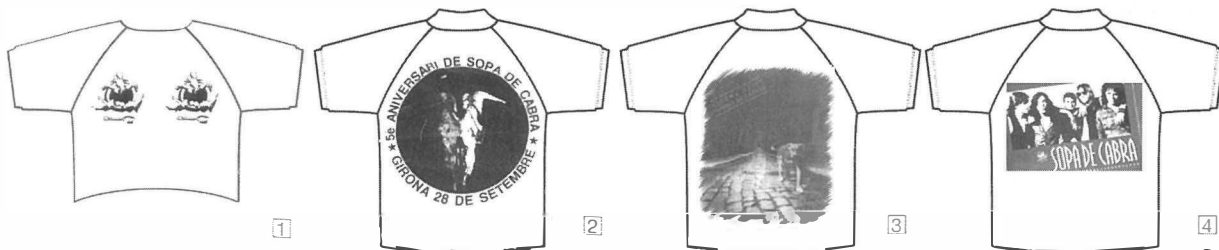
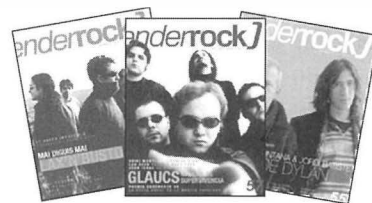
DISCOGRAFIA

Llucalcalba (Blau/Discmedi, 2000)

enderrock

La primera revista de música en català

GRATIS PELS SUBSCRIPTORES UNA SAMARRETA EXCLUSIVA DE **SOPA DE CABRA...**

EM VULL SUBSCRIURE

per 1 ANY [11 nùms.] a la revista ENDERROCK amb la quota de: 5.000 ptes - Països Catalans / Estat espanyol • 6.500 ptes - Estranger

nom i cognoms	edat	VULL LA SAMARRETA NÚM.
adreça	població	C.P.
telèfon	E-mail	data

Faig efectiu l'import mitjançant:

- DOMICILIACIÓ BANCÀRIA TALÓ BANCARI CONTRAREMBORS

Sr. director,

prego que fins a nou avis faci efectius a CATALUNYA ROCK els rebuts que presentin amb càrrec al compte nùm.

ENTITAT OFICINA NÚM.

Signatura

(Imprescindible enviar justificant per correu)

DC c/c

Una cordial salutació, a de del 2000

Cal enviar aquesta butlleta degudament complimentada a ENDERROCK. c/ Enric Granados 111. 1r 1a. • 08008 Barcelona.
 (Promoció limitada a la fi d'existències) Tel. 93 237 08 05 • Fax 93 237 03 64 • enderrock@cambrabcn.es